

være fyssit umuligt; men ved en nærmere Under-
 søgelse, som jeg selvfølgelig har anstillet, har det
 dog vist sig for mig, at forskellige baade reelle
 og formelle Hindringer stille sig i Veien for en
 hensigtsmæssig Delen af Forhandlingen, og at
 hvad der kunde naas ved en Deling, vilde være
 saa Lidet, at det ikke vilde være Umagen værd at gaa
 den Ve. Jeg bliver derfor i det Spor, hvor vi
 nu engang ere komne, at tage det Hele i een
 samlet Forhandling. Realitets- Forhandlingen
 gienoptages altsaa nu og naturligtvis paa det
 Punkt, hvor vi slap den sidst. Den ærede Ord-
 fører skulde da lige til at have Ordet, for at
 indpegaa, hvad der var fremsført imod Betænk-
 ningen, og idet jeg nu atter giver ham Ordet,
 gjør jeg kun ham og andre ærede Medlemmer
 opmærksomme paa, at, hvad der er udtalt i Sagen
 tidligere, jo ingenlunde er at anse som forsvundet,
 men tværtimod maa betragtes som sagt idag, saa
 at en Gjentagelse deraf vilde være ganske ufor-
 nøden.

Ordføreren (Madsen): Af den forelig-
 gende Tillægsbetænkning vilde ærede Medlemmer
 se, hvorledes Udvalget har opfattet det høie Things
 Mening med den fornvede Henviisning til Ud-
 valget, og hvorledes det har ment paa bedste
 Maade at kunne efterkomme det høie Things Villie
 i saa Henseende. Under Forudsetning af, at det
 er lykkes os at handle i Overensstemmelse med
 det høie Things Anstuelse paa dette Punkt, skal
 jeg ikke dvæle længere derved, men gaa over til
 selve Sagen, og med Hensyn til den skal jeg da
 bemærke, at Udvalgets Stilling til den i det
 væsentlige er uforandret den samme som tidligere,
 idet de Indvendinger, der ere blevene fremsatte mod de
 Ændringer og Underændringer, som henholdsvis
 Udvalget eller dets Flertal eller Mindretal have
 stillet, ikke have kunnet overbevise os om Urigtig-
 heden deraf. Naar jeg altsaa nu gaar over til
 at begrunde, hvorfor vi fremdeles fastholde For-
 slagene og saavidt muligt værgede dem mod de An-
 greb, der ere gjorte paa dem, skal jeg tillade mig
 at knytte mine Bemærkninger til de enkelte Æn-
 dringsforslag, saaledes som de ere stillede til de
 enkelte Paragrafer i Regjeringsforlaget, idet jeg
 blot med Hensyn til de almindelige formelle
 Ændringer, vi have foreslaet, skal henvise ærede
 Medlemmer til det Lovforslag, der jo er vedstøiet
 Betænkningen, hvoraf de ville kunne se, hvorledes
 Lovforlaget derefter vil komme til at se ud. Jeg
 skal blot med Hensyn til en Bemærkning af den
 ærede Minister forleiden angaaende den Maade,
 hvorpaa jeg formentlig havde rost Udvalget, frem-
 hæve, at mine Bemærkninger formentlig tydelig
 ville vise, at det ikke var nogen Selvros, men
 kun et Selvforsvar mod formentlige Angreb, jeg
 tillod mig at fremsætte, og jeg beder ogsaa,
 at de Bemærkninger, jeg vil fremsætte idag, maa
 opfattes paa samme Maade, kun som et Selvfors-

var mod de Indvendinger, der ere fremsatte mod
 Udvalgets Forslag. Jeg kommer da først til vore
 Ændringsforslag til Regjeringsforlagets § 1. Der
 er et lille formelt Punkt, der blev berørt under
 Debatten, og som jeg derfor skal tillade mig at
 gjøre et Par Bemærkninger om, idet vi have byt-
 tet Ordene om og sat „Haandværker“ i Spidsen.
 Vi have haft en Tanke ved denne Forandring,
 idet vi derved vilde fremkalde en større Symmetri
 i Lovforslagets Affattelse end den, der nu for-
 mentlig foreligger. Ærede Medlemmer vil lægge
 Mærke til, at Sprogbrugen i Lovforlaget helt
 igjennem er hentet fra Haandværket; der tales
 f. Ex. i §§ 6 og 7 hele Tiden kun om Lærem-
 mestere, Mestere osv. Vi have ment, at det ogsaa
 vilde være dertil, at vi stillede „Haandværker“ i
 Spidsen som en Antydning af, at hele Formen og
 Udtryksmaaden er hentet fra Haandværket. Der-
 ved vilde altsaa fremkomme en Symmetri mellem §
 1, der vilde komme til at begynde med „Haand-
 værker“, og de følgende Paragrafer, der begynde
 med Læremester og Mester, en Symmetri, som det
 formentlig dog vilde være ønskeligt at op-
 naa, naar det kunde ske ved en saadan
 lille Forandring. Iøvrigt vil jeg med Hensyn
 til hvad det ærede 3die Medlem for
 5te Kredts (Ørenbøll) fremhævede angaaende denne
 Affattelsesmaade, bemærke, at vi ingenlunde ensidig
 have haft Haandværket for Øie ved den Maade,
 hvorpaa vi have affattet den. Vi modtog Forslaget
 med denne Affattelsesmaade, og vi have ikke fundet An-
 ledning til at foretage Forandring deri, tilmed da Lo-
 ven af 29. Decbr. 1857 havde denne Affattelsesmaade.
 Der bruges Udtrykket „Læremester“ som omfattende
 alle de Næringsdrivende, der have Lærlinge, og
 vi have da ment at kunne slaa os til No der-
 med, idet vi iøvrigt have overvejet, om vi ikke et
 og andet Sted kunde indskyde Ordet Principal
 eller Eignende; men det have vi fundet ufor-
 nødent, idet det jo kun var at fastholde den gjældende Ret.
 Men samtidig med, at saaledes Lovforslagets Ud-
 tryksmaade er hentet fra Haandværket, vil jeg
 dog fremhæve lige for ærede Medlemmer, at vi
 ingenlunde i Realiteten ensidig have stillet os
 paa Haandværkets Standpunkt; vi have ikke fore-
 slaet Bestemmelser, der skulde gjøre Loven uan-
 vendelig paa andre Næringsdrivende end Haand-
 værkere, og jeg tror ikke, at ærede Medlemmer
 skulle kunne paavise Bestemmelser dert, der kunde
 gjøre Loven ubrugelig for Andre end Haandværkere.
 Det ærede Medlem henviste vel til Udvalgets §
 9, hvor der er Tale om at aflægge Svendeprøve,
 men vi føie udtrykkelig til: „for saavidt Afgang
 gives til Aflæggelse af en saadan Prøve,“ saa at
 vi vise, at Bestemmelsen kun gjælder, for saavidt
 saadan Prøve aflægges. Det Samme gjælder f.
 Ex. med Hensyn til Grossererere og Apothekere.
 Naar der spørres, hvorledes det skal være muligt
 for dem at afslutte en Kontrakt efter denne Lov,
 ser jeg ikke, hvad der skulde være i veien derfor;